

стан господарювання, чим і зумовлений високий ступінь значимості адаптації для будь-якої організації. Отже, основною метою адаптації є забезпечення високого рівня ефективності діяльності підприємства та його стратегічної стійкості.

Список використаних джерел:

1. Донець Л.І. Економічна безпека підприємства : навчальний посібник / Л.І. Донець, Н.В. Ващенко. – К. : Центр учбової літератури, 2008. – 240 с.
2. Єпіфанова А.А. Менеджмент для магістрів / А.А. Єпіфанова, С.Н. Кузьменко. – СумИ: Університетська школа, 2003. – 762 с.
3. Козаченко А.В., Экономическая безопасность предприятия: сущность и механизм обеспечения / А.В. Козаченко, В.П. Пономарев, А.Н. Ляшенко: Монография – К.: Либра, 2003. – 280 с.
4. Хайман Д.Н. Современная микроэкономика: анализ и применение / Д.Н. Хайман – М.: Финансы и статистика, 1992. – 362 с.

УДК 330.4: 523.6

І.В. Амеліна, к.е.н., доцент

В.В. Пилипенко, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ НА ПРОМИСЛОВОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

Поняття «організація» вживається в таких значеннях:

- певний об'єкт, система, що має складну внутрішню структуру (підприємство, цех, відділ, служба);
- стан впорядкованості тієї чи іншої сукупності предметів, явищ (внутрішня форма, структура системи);
- діяльність людини щодо створення стану впорядкованості або цілісної системи [1-2].

У процесі організації діяльності люди вступають в організаційні відносини. Ці відносини є предметом вивчення науки організації управління. Об'єктом науки організації управління виступає вся система управління.

Організаційні відносини поділяються на три групи.

Перша група – регулюючі ОВ. Функція регулювання спрямована на зберігання, підтримку, удосконалення і розвиток стану впорядкованості, організованості системи управління.

Друга група – субординація. Відносини субординації являють собою систему зв'язків між керівниками та підлеглими. Вони поділяються на лінійні та функціональні.

Третя група – координація. ОВ координації спрямовані на погодження дій різних органів управління, робітників, співставлення цілей і завдань різних рівнів, ресурсів, форм і методів діяльності, взаємне пристосування [3-4].

Системи управління класифікуються за такими підходами:

- функціональний (прості - складні, статичні - динамічні, детерміновані - імовірні);
- біхевіоральний, тобто поведінковий (цілеспрямовані - нецілеспрямовані);
- ієрархічний (прості статичні, прості кібернетичні, соціальні);
- управлінський (адаптивне управління, навчаючі системи) [5].

Особливу увагу потрібно звернути на те, що функції, які виконуються в організації, поділяються на три групи:

- функції організації управління управлінською діяльністю;
- функції організації управління виробництвом;
- функції організації виробництва [6].

Сучасні умови розвитку економіки викликають необхідність глибокого вивчення процесів організації управління промислового підприємства. Концепція управління підприємством, заснована на оптимізації робочого часу або господарських процесів, або зниження витрат часу або витрат звертання, або виробництва високоякісної продукції, поступово відходить в минуле. З точки зору сучасної теорії управління підприємством являє собою самоорганізовану систему у всіх його виявах, що має на увазі ліквідацію багаторівневої ієрархії, формування центрів прибутку шляхом усунення паралелізму в управлінні виробництвом і збутом, формування сегментів виробничо-збутової сфери.

Список використаних джерел:

1. Герасимчук В. Стратегічне управління підприємством: Графічне моделювання: Навч. посіб./ Василь Герасимчук,; М-во освіти України. Київський нац. екон. ун-т. - К.: КНЕУ, 2000. - 360 с.
2. Герасимчук В. Управління підприємством як соціально-економічною системою: функціональний підхід // Економіка України. – 2003. – № 4. – С.12-18
3. Гетьман О. Економіка підприємства: Навчальний посібник / О. Гетьман, В. Шаповал,; Мін-во освіти і науки України, Дніпропетровський ун-т економіки і права. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 487 с.
4. Економіка підприємства: Навчальний посібник/ П.В. Круш, В.І. Подвігіна, Б. М. Сердюк та ін. – К.: Ельга-Н: КНТ, 2007. – 777 с.
5. Стефінін В. Система управління якістю праці на підприємствах // Україна: аспекти праці. – 2007. – № 4. – С. 45-49 :
6. Управління підприємницькою діяльністю: монографія / Авт. кол.: А.В. Чупіс, М.І. Залудяк, О.Л. Кашенко та ін. – Суми: Університетська кника, 1999. – 331 с.

УДК 339.09

Н.В. Бакало, к.е.н., доцент
С.М. Катрич, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ЗЕД

Перехід економіки до ринкових відносин спричинив ускладнення в діяльності кожного підприємства незалежно від форми власності, галузі й напрямів прикладання зусиль, правового статусу тощо. В міру ускладнення зовнішнього середовища, змін технології, на якій базується робота підприємства, поява нових цілей висуває на перший план необхідність застосування ідеології стратегічного менеджменту.

Однак, при здійсненні на Україні економічних реформ дії підприємств, що займаються зовнішньоекономічною діяльністю та їх керівництва зводиться, в більшості випадків, лише до простого реагування на зміни, тобто рух вслід за подіями. Саме невизначеність та надзвичайний динамізм ринків України підкреслюють необхідність використання концепції стратегічного управління. Ось чому знання умов стратегічного